

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
PHILIPPE LÉGER

föredraget den 18 maj 1995 *

1. Återupptagandet av det muntliga förfarandet och tillfälligheter i tidsplaneringen har ännu en gång lett till att jag — liksom i mål C-68/93, Shevill m. fl. mot Presse Alliance — måste avge förslag till avgörande efter det att domstolen har hört min företrädares förslag till avgörande.

2. Liksom vid det tillfället kommer jag enbart att komma med några mycket korta anmärkningar och därvid ansluta mig till den ståndpunkt som generaladvokat Darmon redovisat den 21 september 1994. Det bör för övrigt anmärkas att det ännu en gång är fråga om att uttala sig om tolkningen av artikel 5.3 i Brysselkonventionen.

3. Låt mig erinra om omständigheterna. Antonio Marinari, bosatt i Italien, väckte skadeståndstalan vid Tribunale di Pisa mot Lloyd's Bank, eftersom dess anställdas uppträdande hade medfört att han greps i England och att de orderskuldebrev som han deponerat hos denna bank togs i beslag. Eftersom Lloyd's Bank bestred att den italienska domstolen var behörig på grund av att skadan hade uppkommit i England, ingavs på ansökan en begäran till Corte Suprema di Cassazione om att denna skulle meddela ett förhandsavgörande beträffande denna behörighetsfråga.

4. Det är alltså denna senare domstol som har begärt att domstolen skall tolka artikel 5.3 i Brysselkonventionen¹ genom att ange om begreppet "den ort där skadan inträffade" [lieu où le fait dommageable s'est produit] skall förstås som om det enbart avser den ort där en konkret skada som åsamkats personer eller saker har inträffat eller om det skall förstås som avseende även den ort där förmögenhetsskada har inträffat för sökanden.

5. Generaladvokat Darmon föreslår² att domstolen på den ort där den ekonomiska skadan har lidits (i Italien i det förevarande fallet), en skada som enbart är en följdskada till den inledande skadan som uppkom i en annan konventionsstat (England i detta fall), inte skulle kunna tilläggas någon behörighet enligt artikel 5.3.

6. Jag ansluter mig till detta förslag till avgörande. Enligt domstolens rättspraxis³ godtas endast två grunder för domstolsbehörighet — den ort där skadan uppkommit och den ort där den skadevällande händelsen inträffat.

1 — Se punkt 6—12 i generaladvokat Darmons förslag till avgörande avseende frågan om målet har anhängiggjorts på riktigt sätt.

2 — Punkt 27—49 i hans förslag till avgörande.

3 — Rättspraxis som anförs i punkt 14—25 i generaladvokat Darmons förslag till avgörande.

* Originalspråk: franska.

Därvid utesluts den ort där en *följdskada* till den omedelbara skadan uppkom. Domen av den 7 mars 1995, Shevill m. fl. mot Presse Alliance ⁴, som meddelades efter att domstolen hört generaladvokat Darmons förslag till avgörande, rubbar förvisso inte denna övertygelse eftersom dessa två alternativ

förespråkas i domen. Samtidigt anges i denna att på området för förtal i pressen är domstolarna i respektive konventionsstat behöriga att pröva enbart den omedelbara skada som har orsakats i den stat där talan väckts vid domstol.

7. Följaktligen ansluter jag mig helt till själva förslaget i förslaget till avgörande av den 21 september 1994.

⁴ — Dom av den 7 mars 1995 (C-68/93, REG s. I-415).